

„Буде Великдень у нас, празник без горя і сльоз”

„І САМ ІСУС, НАБЛИЖИВИШЬСЯ, ІШОВ З НИМИ”

Архипастирське послання

До всесенного духовенства і улюблених вірних Української Православної Церкви в Америці; привіт в імені Ісуса Христа, нашого Воскреслого Господа!

Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!

Воскресіння Христове — це найбільш радісна подія, яка не тільки наповнює нашу душу глибоким змістом, але також наближає нас до Бога — Сотворителя. Життя, смерть і воскресіння Христове відкривають нам силу Божества, бо сам Сотворитель зверхів це, воскресіння Сина Свого.

Воскреслий Христос з любов'ю допускає до Себе кожного, хто з вірою спіймає до Нього, і готовий йти за Ним. Господь відкриває Свої рамення щоб нас обійняти, потішити і вказати правий шлях і шлях нашого буття на землі. Він хоче, щоб наше життя було виконане добрими ділами і любов'ю до Бога, та до ближнього. „Що я хочу — то пізнати Христа і відчути силу Його воскресіння”, каже св. Павло в Посланню до Филип'ян (3:10).

Ці апостолські слова повинні стати нам, щоденною молитвою, яка піднесе нашу духовність і вплине так же на наше національне життя. І чим глибше відчужуємося від Воскресіння Христове, тим більше стаємо Його послідовниками. Ми сподіваємося з Ним у св. Тайнстві Євхаристії, яке є тим влиттям здоров'я і нову у хворий організм нашої душі.

Нехай же великодні дзвони пригукують нам не тільки що подію, єдину в історії світу, що принесла нам невичерпне джерело радості, але нехай вони також збільшують що радість, пригукують нам наші життєві перемоги над злом. А великодні пісні з народними звичаями, нехай відвіскують і змінюють наші духовні сили, і збагачують над великодні урочистості, як торжество з торжества.

І кожній, хто має в серці Христа, відчужує у цей Пасхальний день, так близько коло себе Христа, як відчувати Його учні в дорозі до Емаусу, коли „І сам Ісус, наближившись ішов з ними” (Лук. 24:15). Тоді нашим великим радощем було бачити, бо ми пізнали силу і значення Його Воскресіння.

Список Всесвоя

В АМЕРИЦІ

ЗВІТУЮЧИ ЗА ПОПЕРЕДНІМ МІСЦЕМ, Департамент торгівлі стверджує, що американські покупки значно зменшили свої закупки. У березні роздрібний продаж зменшився на 1 відсоток — найбільший упадок за минулі два роки. Хоча березня зростає, яка мала відсотний вплив не тільки на торговельну діяльність країни, дуже відбилася на економіці північносхідних і південних штатів, то аналітики побоюються, що це може бути також показником дальшого економічного занепаду.

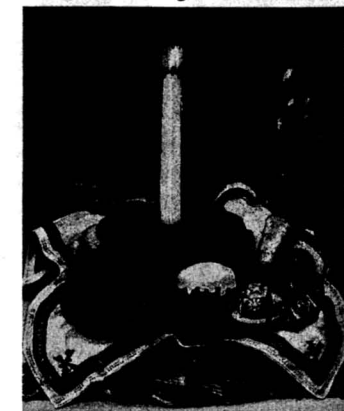
У ВІВТОРК, 13-ГО КВІТНЯ, губернатор Нью Джерсі Джеймс Флоріо офіційно проголосив свою кандидатуру на ще одну каденцію. Флоріо є єдиним демократичним кандидатом, що уважається додатним фактором у його передвиборчій кампанії. Однак на думку спостерігачів навіть це не буде мати впливу на вибори Нью Джерсі, які ще не забули його підвищення податків зараз після того, коли він був обраний губернатором штату. Крім того, республіканські кандидати належно у передвиборчій кампанії не один раз пригрозять виборцям саме про ці податки та інші не надто популярні рішення.

РОЗГЛЯДАЮЧИ ВСІ можливості на здобуття фондів для покриття коштів президентського плану охорони здоров'я, Більд Гім вийшов з новим проектом так званого „карного податку”. Це мав би бути окремий податок для шпиталів, лікарів та інших працівників охорони здоров'я, які перевищували б встановлені урядом відсотки. Ці гроші були б відкорисані на охорону здоров'я незможних осіб і працівників невеликих підприємств.

ОФІЦІЙНІ ЧИННИКИ Пентагону перестерігають громадськість і родини пропавших без вісті американських воїнів у В'єтнамській війні, щоби не надавали важливості новим виставкам про те, що в'єтнамський уряд не подав точного числа полонених. Вони уважають, що віднятий документ про ці твердження є англійським перекладом з російського і може бути неточним. Тому уважають, що треба почекати поки знайдуть в'єтнамський оригінал.

НАЙНОВІШІ ОПИТИ перевернені Центром відслідкування людей „Нью Йорк Таймс” стверджують, що більшість американських лікарів підтримують загальний рамовий план охорони здоров'я, що його пропонує президент Билл Клінтон. Це вперше опитували лікарів на тему пропонування нових змін. Виказалось, що 64 відсотки стверджують, що існуюча охорона здоров'я потребує „основних змін”, 10 відсотків уважає, що все треба „щільніше зміцнити”, а 24 відсотки кажуть, що існує потреба „тільки деяких незначних змін”.

У ВІВТОРК, 13-ГО КВІТНЯ, в Колумбійському університеті в Нью Йорку проголошено нагороду Пулицера за високу якість у діяльності журналістики, драми, літератури і музики. У журналісти що престижну нагороду отримали щоденники „Вашингтон Пост” як три — за крайові вісті, статті та критику, „Мамі Гамель” за громадську службу в зв'язку із погіршенням ситуації в Ендру, „Лос Анджелес Таймс” за місцеві новини, пов'язані з муніципальними заворушеннями, а „Нью Йорк Таймс” і „Ньюзеїк” за міжнародні вісті, в першу чергу за покриття громадської війни на Балканах.

Василь Шурат

На Великдень

Зачиньт воскресні пісні,
Сядуть на наші поля;
Вже у весняному сні
Чує їх річна земля.

З гір їх несе вже струмок,
Шум їх вітає в саях;
Далі їм кричить ластівко,
Весно, дай соняшний шлях!

Зайди б не вийшов наш враз,
Заюмь його наш опір;
Вору підпалити нас стає
Блиска вогнем нових зір.

Буде Великдень у нас,
Празник без горя і сльоз;
Рук подість нам наш Спас,
Волю нам дасть наш Христос.

Л. КРАВЧУК ЗУСТРІВСЯ З Е. ШЕВАРДНАДЗЕ

Київ (УНАР) — В поне-ділок, 12-го квітня, до столиці України з відомою візитою прибула грузинська делегація, очолювана головою Верховної ради Грузії Едуардом Шеварднадзе. До складу делегації увійшли: заступник голови грузинського парламенту Бахатан Гугушвілі, перший віце-прем'єр Грузії Тейта Сігуа, міністер закордонних справ Олександр Чиваїдзе та інші офіційні особи.

В Маріїнському палаці відбулася зустріч грузинських високих гостей з Президентом України Леонідом Кравчуком, заступником голови Верховної Ради України Василем Дурдинцем, віце-прем'єром Віктором Пинзеником, першим заступником міністра закордонних справ Миколою Макаренком, президентом Академії Наук України Борисом Патеном та іншими офіційними особами.

Після зустрічі відбулася пресова конференція, на якій виступили Л. Кравчук і Е. Шеварднадзе. Президент України повідомив кореспондентів, що під час українсько-грузинських переговорів підписано угоду про дружбу, співпрацю і взаємну допомогу між обома державами, а також низку документів про співпрацю в галузях економіки, транспорту тощо. Сторони погоджувалися у всіх обговорюваних питаннях.

Е. Шеварднадзе підкреслює, що Грузія дуже зацікавлена в посиленні зв'язків з Україною. На його думку Україна має виконати особливу місію в Європі та у світі.

Керівник держав підтвердив, що обговорили питання про створення спільного нафто-газового концерну, в якому мають взяти участь Україна, Грузія, Азербайджан і, можливо, Іран. Тоді нафта і газ могли б надходити трубопроводом до Поті, а звідти морським шляхом до Одеси. Е. Шеварднадзе і Л.

(Закінчення на стор. 6)

А. Медведєв здобуває перемоги

Нью Йорк — Український центрист світового масштабу, 18-літній Андрій Медведєв, здобув для значної перемоги у турнірах Європи. Минулої неділі він переміг у фіналі турніру в Барселоні, Іспанія, спанця Сергі Брухуєву висланим 6-7

КРАЇНИ „ВЕЛИКОЇ СІМКИ” ДОПОМОЖУТЬ РОСІЇ

Токіо. — Реформи, які здійснює в Росії президент Борис Єльцин, не повинні припинитися, а підтримка цих реформ напередодні референдуму 25-го квітня стане „інвестицією в майбутнє”, заявили учасники конференції міністрів закордонних справ і фінансів сімох промислових розвинених країн у справі допомоги Росії, що відкрилася у середу, 14-го квітня, в Токіо.

Учасники конференції говорили про те, що якщо Б. Єльцина усунути, його наступник, можливо, буде не так позитивно підходити до здійснення реформ, а зовнішньополітичний курс на співробітництво з Заходом може змінитися. Однак домінувала точка зору, що Єльцин одержить перемогу в референдумі.

На пресовій конференції, що відбулася в перерві між засіданнями, державний секретар ЗСР Воррен Крістофер і секретар Скарб'ю Ллойд Бентенс повідомили, що Вашингтон закликав своїх партнерів створити фонд підтримки приватизації в Росії на 4 б. дол. і

фонд допомоги ліквідації ядерних озброєнь колишнього СРСР. Цю ідею, заявив Л. Бентенс, уже схвалив президент Клінтон і тепер обговорює її з Конгресом. Вашингтон, за його словами, готовий виділити у фонд допомоги приватизації державних підприємств в Росії 500 м. дол. Крім того з б. дол. до американським залучено, виділять Євросвітій банк і Європейський банк реконструкції та розвитку. Ця подвійна структура відіграє важливу роль в модернізації економіки підприємств.

За словами Л. Бентенса, фонд допомоги у ліквідації ядерних озброєнь буде виділений для Росії, України, Білорусі і Казахстану. Він може бути створений, якщо інші країни „сімки” підтримають американську ініціативу. Раніше президент Клінтон вже повідомив про виділення Росії додаткових субсидій на 1.6 б. дол.

Європейська спільнота виділила Росії у вигляді допомоги 1.8 б. дол. Про це повідомив офіційний представник ЕС.

У СВІТІ

СПІКЕР РОСІЙСЬКОГО парламенту Руслан Хасбулатов заявив, що заходилося пошукати обов'язково не покине пост голови російського міністерства закордонних справ. Виступаючи на зустрічі з ветеранами збройних сил Росії, Хасбулатов заявив, що становище у голови зовнішньополітичної установи країни може займати лише людина, яка користується повагою і довірою народу, до якої Козарєва віднести не можна. За словами спікера, з таким министром закордонних справ, як Козарєв, присутні на обговорення Старт-2, „було б смішно”. Хасбулатов, як і значна частина російських правих, вважає Козарєва зрадником зовнішньополітичних інтересів Росії і єдиним прислужником Заходу.

ЧАСТИНИ ІРАКСЬКОЇ армії провели маневри з бойовими стрільбами на півдні країни. Як повідомляє агентство Франс Пресс, раши проведення маневрів знаходяться в межах так званої південної забороненої зони. Остання була встановлена ЗСА і союзниками на південь від 32-ї паралелі, щоб перешкодити полетам іракських бойових літаків. У маневрах брали участь піхота, бронетанкові і артилерійські частини. За ходом маневрів спостерігали жінктер оборони Іраку генерал Аїд Хасан ал Малджі і начальник генерального штабу генерал Абд Фатіх Халіфа. На початку квітня іракська армія провела маневри з бойовими стрільбами у центральній частині країни.

НОВИЙ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР і голова Ісламської партії Афганістану (ІПА) Гульбеддін Гекматیار попередив президента Раббани, що якщо теперішній кабінет міністрів не зрештис, „айби з незаконним кабальним урядом продовжувати”. Гекматیار і Раббани зустрілися на початку квітня, але їх переговори ні до чого не привели. Новий прем'єр вимагає резигнації міністра оборони Ахмеді Шах Масуда. В свою чергу, президент вважав, що заради стабільності в країні керівник однієї з великих військових груп — Масуд — повинен залишитися на своїх посадах.

„ЩОБ РАДІСТЬ НАША СТАЛА ПОВНОЮ”

ВЕЛИКОДНЄ АРХИПАСТІРСЬКЕ ПОСЛАННЯ

Христос Воскрес!

„Як Ісуса шукає Назарянина розп'ятого,
Він воскрес” (Мрк. 16,6).

Цю радісну вість одержали від ангела-благовісника побожні жінки-мироносиці, що прийшли відвідати до гробу їхнього улюбленого Учителя, за Яким вони йшли ще з Галилеї, прислуговуючи Йому в усюму, а тепер бажали віддати Йому останню послугу — намастити миром Його мертве бездиханне Тіло після страдницької смерти на хресті поміж двох розбійників. Невминовий жаль і туга вели їх до гробу Його, турбота про те, хто відвільнятиме камінь від входу до гробу, непоміж їх, любов до Нього схиляла від смерті провадила їх у цей ранок першого дня по суботі.

І в нагороду за їхню любов і відданість вони перші побачили відвалені камінь від дверей гробу. До них перших промовив натовп у білій одязі і показав їм місце, де лежав Господь, і вони перші дізналися про Воскресіння Христове, а їхній сум і жаль перетворив на безмежну радість Сам Воскреслий Господь, промовивши до них: „Радуйтеся!”

Тому за святигеліськими описами цієї події Свята Церква визнає: „Прийдіть після відходу явлення, жінки-благовісниця, та скажіть Сінові: прийми від нас радісну вість про Воскресіння Христове. Величайся, радій і веселися, Єрусалиме, побачивши Царя-Христа, що як Жених виходить із гробу” (Стихирі Пасхи).

Першохристиянських часів і доіс визволення Христом жінка-християнка має у Святій Церкві визнання місце, що порівняється з жінками-мироносицями, жінками-благовісницями, бо там, де не досягне голос благословляючих — спільнота і священство, туди часто доходить нагілий і переконливий голос віруючого жіноцтва з проповіддю Христа, Його Святої Євхаристії, Його чудеса найбільшого з них — преславного Воскресіння з мертвих після зупинки і вступу смерті Христів. В похороні в новому гробі. Та було в перші дні християнства, так було довгі віки пізніше, так було в час безбожного терору першохристиян. І служитель після революції 1917 року, бо побачив жінку підтримувати світлий вір, благословляти, що були в темряві безвірства, ритуально душі дорослих їм вистачало: своїх чоловіків, братів, дітей і внуки. Найбільше значення в цьому благослов'ї привнесли до Христа українські матрі, які без благословення в молитві не відпускали своїх дітей ні в дорогу, ні до школи, ні до шлюбів, ні на війну.

Особливе ж місце займало побожне жіноцтво в житті вдрожженої Української Автокефальної Православної Церкви 1921 року: вона творила сестрині братства при храмах, було членим сестринських рад і повноправними учасницями церковних соборів, а своїми тілами оборонили храм від богоунижливих, не допускали знімати двона, берегло святу ікону із зруйнованих храми, переховувало до кращих часів святі пошуки і навіть Атрамиса, хоч платило за це поєвиривання, арештами, залясаннями, каторгами, а часто й мученицькою смертю...

Та в це радісне свято над святами перед нами очима як живі стоять великі маси народу, зокрема українського жіноцтва в національній нощі на майбутній Святой Софії, де очолює Єпископатом і єдиним священством відібрали Божественну Літургію різнорозного мовою Первораків УАПЦ. Пресвітерійний Іван в день відкриття церковного собору 5-го червня 1990 року виходить. З хоругвами, святими образами і квітами в руках та з словами радості на очах жіноцтво спалає квітами, усій Україною, побожну пісню:

Христос воскрес. Христос воскрес!
Радість з неба св. кня,
Займає Пасха красна!

І в незначній радіс передавала від душі до душі, лінула через широкі простори соборної України, підносила і втішала, аселяла в серце певність остаточного відрадення України і Святої Церкви, єднали в єдине ціле всіх дітей Матері-України на всіх континентах світу...

Та за наші гріхи Господь посилає нам нові випробування нашої віри, і ось наше побожне жіноцтво за своєю відданістю Христові і Його вірній невісті — Автокефальній Церкві — поносить нові рани тієї самої, борючись знову своїм храми, священством і своїх дітей часто від „докупи увеселі шкур”, про яких Господь сказав через пророка: „Я їх не кликав, вони самі прийшли” (Єр.), і без покидання Божого намагання пакувати в Церкву, а не служити їй.

Звернувши увагу на рани українського жіноцтва в обороні своїх церковних прав, просімо їм не лише рук християнського милосердя, а й правного захисту, алегуючи до Уряду України і до Комісії у справах віри в Церкві, доки не пізно.

Дорогі брати і сестри на Україні! Молімося благословенного Господа перемінати ваш сум на радість, щоб радість ваша стала повною, щоб радість нашої віри не відірвалася від нас. (Ів. 16:20; 22). Бо Христос воістину воскрес!

Дано на Великдень 1993 року Божого при катедрі св. ап. Андрія Первозванного в Дітроїті, ЗСА.

1 Єпископ, Єпископ Луцький

1 Олександр, Єпископ Уманський

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda (201) 434-0237 FAX (201) 434-0238

Subscription: 1 year \$40.00 6 months \$22.00 3 months \$12.00
UNA members: 1 year \$15.00 Change of address \$1.00 Make check or money order payable to: Svoboda

Postmaster: Send address changes to Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 Tel: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Percepta на рік \$40.00 на півроку \$22.00 на 3 місяці \$12.00 Для членів UNA \$15.00 річно. За зміну адреси \$1.00 Чекі, грошові перекази, виставлені на Svoboda

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Як довго Сербія

продовжуватиме свої злочини?

На пресовій конференції президента Билла Клінтона 6-го квітня ч. р. виринула знову проблема брутального винищення сербами мусульман у Східній Боснії. Президент правильно закинув країнам Західної Європи байдужість у цій справі. Він заявив, що ЗСА не будуть діяти одиноким на території Європи та не будуть самі просуватися на форумі Ради безпеки Об'єднаних Націй.

Становище президента Клінтона виправдане на 100 відсотків. Це історичний скандал, що чиме понад рік проливається кров на території колишньої Югославії тільки тому, що Сербія прагне збройною силою примусити колишні членські країни федерації Югославії до повернення під сербське верховенство того штучного твору, створеного під кінець Другої світової війни Йосипом Броз-Тіто.

Коли не вдалася воєнна кампанія проти Хорватії і Словенії — всьоту Сербії обернулася проти Боснії і Герцеговини. Минувало вже називання сербського імперізму і збройного експансіонізму, «громадянського віно» Чупи ми, що сербського президента названо воєнним злочинцем, але чути те, що державна верхівка Сербії не має контролю над генералами, які є фактичними носіями сербського імперізму, спонсорованого Росією. Коренем лиха є відсутність міжнародного апарату миру. Об'єднані Нації стали так само безсилями, як була Ліга Націй, яка сама зіпсувалася, скомпрометована Другою світовою війною. Мірові санкції, проголошені Радою безпеки ООН проти країн, які рада засудила за якісь злочини, не мають реальної сили — це показалося на прикладі Іраку і так само виявилось на прикладі Сербії. Скоєване міжнародне військо ніколи не має такої сили, щоб стати порядковим чинником супроти порушника миру і ладу. А втім, та жалюгідна ситуація не виправдує Західної Європи, що вона допускає до дальшої м'ясоробки, масового насильства жінок та бомбардувань на далеких міжгромадських воєнних відкритих міст.

Британія, Франція, Німеччина і Італія належать до «Великої сімки» найбільш розвинених країн світу. Але вони є не тільки економічними потугами. Вони мають в рамках Північноатлантичного оборонного союзу (НАТО) величезну збройну силу. Вони, як і Америка, відмовилися вислати проти Сербії висловку експедицію, мотивуючи, що тамошний гористий терен є союзником сербської чималогі збройної сили і війна проти Сербії була б схожа на війну проти Північного В'єтнаму — з великими людськими втратами.

Тому західноєвропейські держави, зорганізовані в Європейській економічній спільноті, рішили зосередитися на мирових переговорах у Женеві. Невідомо, чи існує статистика — скільки разів проголошували «переміну» і його зламано. Трудно зрозуміти, чому держави Європейської економічної спільноти дотепер не використали своєї мілітарної сили для переведення такої економічної блокади Сербії, щоб переконати тамошніх генералів, що пора змінити право народів свого державного самовизначення. Якщо всі мірові заходи не доводять до припинення Сербією агресивної війни, то чи не можна поставити її ультимат — перевести так могутню петунську демонстрацію над Београдом, щоб тамошні мовновладці спам'яталися?

Затяжна війна Сербії проти Боснії і Герцеговини, зокрема проти боснійських мусульман, — це компромітація і дискредитація демократичного світу та його гарних міролюбних гасел. Відомо, що ніхто не воює за волю чужого народу, особливо після прогрі Америки, яка воювала в обороні заатакованого Південного В'єтнаму. Трудно перевести межу між державним національно-державним егоїзмом та каргід-ною байдужістю в обличчя наявного воєнного злочинства. Тolerування такого злочинства ніяк не можна оправдати.

УРЯД КОМУНІСТИЧНОЇ КОРЕЇ різко критикував ставлення Росії, яка приєдналася до ЗСА та інших західних країн, що намагаються змусити Корею виконувати зобов'язання в ділянці ядерної безпеки. Представник міністерства закордонних справ Північної Кореї заявив, що Росія повинна б звільнитися своєю власною проблемою. За його словами, Росія, яка продовжує зберігати велику державу, не в стані розв'язати свої ядерні проблеми, зв'язані з наявністю ядерних озброєнь в країнах СНД.

Розпад комуністичного режиму в Східній Європі залишив по собі порожнючу пустоту, що бракує чогось більшого, чогось з глибшими цінностями. І народ шукає за чимось іншим ніж комунізм чи капіталізм. Використання минулого і масовим введенням західноєвропейського капіталізму, який для них це незрозумілий.

Найбільше непокоїть громадян Східної Європи можливість втратити працю, пошукати охорони і захисту. Намагання Західної Європи має свої проблеми і це зовсім не заохочує Схід. Іх турбує питання: чому не поспішають найкращі прикмети Сходу до Заходу? Громадяни бачать, що нестійкість захисту солідарності і неохочість перекраїння. Легше було рубати ніж змішувати старе з новим.

Давня система Східної Європи і західний капіталізм є економічно і політично несумісні. Наслідки стають наочними. Постають нові течії — виразно націоналістичні (Німеччина) і тут за комунізм (Росія). Находиться тричлентна і певна доля несподіванок із широким родом ринкової економіки. Громадяни Східної Європи шукають за «капіталізмом з серцем», щоб крах промислових до їхнього настання.

Економічні реформи і демократія утверджуються в

Олександр Серафим

НАСЛІДКИ ЗМІН У СХІДНІЙ ЄВРОПІ

Східній Європі швидше ніж це було-то перебудова. Правда, демократія це дійсно не вкорінилась. Немає відповідних установ. Ці, що існують, не мають політичного підтримки і взаєморозуміння. Поняття про існування партії неглибоке. Наприклад, на Мадярщині минулого року голосувало лише 34 від. виборців. У Польщі, ситуація була ще гірша.

Громадяни ще далі очікують багато від демократії з мінімальним почуттям своїх обов'язків. Дехто думає, що високий соціальний клас реформи не робить демократію тривалою. Інші вважають, що не реально ставити за мету односторонню економічну реформу і демократизацію країни. Вони вважають, що уряд буде змушений вибрати одну з них і на цьому втратить демократію.

Дослідження у багатьох країнах Східної Європи виявляють поворот до соціалізму. Більшість, щоби 70 від. населення вважало, що держава повинна давати працю, медичну опіку, освіту, забезпечення житлом й інші послуги. Не дивно, що де-не-де комуністи виграють у перевиборах. У Східній Європі творяться два

роди комуністичних партій: один рід в країнах, де вже зазнавала демократія. І це не є загрозливим явищем, як, наприклад, на Мадярщині. Проте інший, загрозливий вид, існує в країнах, де немає демократії, наприклад, у Румунії.

За останні три роки країни Східної Європи перетворилися з планових економік до частинно ринкових. Деякі колишні республіки досягнули менше з огляду на короткий час. Але є надія, що поступу буде продовжуватися. Колишні ліберали втратили свій вплив. У виборах Чехо-Словаччини в червні 1992 року, перша генерація дисидентів програє. Ці дисиденти символізували період часу, який більшість громадян хотіла б забути. Ці, що прийшли на їхнє місце, відносять це до будови держави з посередом і ідеологією. Європейська економічна спільнота стараться досягнути договір стосовно вільного торгівлі з Росією. Це може статися протягом наступних трьох місяців. Ідуть розмови про заключення таких договорів з іншими колишніми республіками. Ці торговельні договори будуть подібні до тих, які

були вже заключені з колишніми сателітними республіками. Вони, одначе, не передбачають майбутнього членства в Європейській економічній спільноті.

Експерти із Західної Європи до країн Центральної Європи підписали в 1991 році майже на три відсотки, а в 1992 році на 12 відсотків. Імпорти підписали на 1.5 і 9.5 відсотка. Торгівля між Західною Європою і Східноєвропейською Національними Держав значно збільшилася в 1991 році майже не змінилася у 1992 році в порівнянні з 1991 роком.

Президент Європейського банку для перебудови і розвитку стверджує: «Відкриття залізної завіси дало кінець усім історичним невдачам, чому Європейська економічна спільнота повинна бути обмежена до західних країн Європи». Інші впливові особи посилюють цю думку аргументами, що економічне перетворення колишніх сателітів СРСР змінити прагнень Європи. Європейська економічна спільнота не може продовжувати існування у своїй теперішній формі.

Поділ Європи на Схід і Захід був продуктом СРСР. Стабільність Німеччини і решти Європи залежить від успішного перетворення Східної Європи взагалі. Не реально думати, що Європейська економічна спільнота може ізолюватися від подій на Сході.

Галина Маняко

Подарунок

Візьму я писанку й прийду вас привітати
з найкращим в світі воскресним святом,
Христос Воскрес! І диво писанкове
Я подарю вам, на знак любови,
Ця писанка сяє у вашій хаті,
Немов веселка в голубих Карпатах,
І усміхнеться святом світланковим,
І озветься в серці Бога словом.
Христос Воскрес! Тож будьте з ним єдині,
Як і любов'ю краши любеді,
Дарую я вам цю писанку,
Як символ немирої любови,
Нехай вона щодня вас веселить,
І скарб добра у душі вам всеяє.
Не дасть забути рідну Україну
Й збудує церкву в нас, на поліночці.
Там накруті лави, мов царіці,
Там не міліє маминя кришечка.
Там на Великдень святяться паски,
А писанки в людей, немов казки.
Космачку писанку я принесла з собою,
Як берігую й диво сил любови,
Христос Воскрес! Вістоку Воскрес!
І ласться світла заша в небе!

Віка Івченко

В еміграції

Закрию шториам вікно
і прозіром відодам,
Постала мушкету давню
улюблену Браню.
Придуна вірші сумні
про те, що все — прийдешнє,
що весні в рідній стороні
не схожі на тутешні,
що знов насилася чомусь
уодотна бабуся,
що я коли навіт сміюсь,
то у душі — журюся...
Мій еміграції, мабуть,
хвороби не заради.
Я глибше осмислю суть —
приреченість до зради.
Мій рідний Киє, отчий дім
крується на сонці.
Не стали б мешкати у нім
ні шведи, ні японці.
Ще смерч чорнобілий не стис
в невидимому танку
і на кладовищах міських
запоєноє ділянки...
Пісні, малюнки і вірші
зачинали невеличкі.
Вже всі мої товариші
з лікарні, мабуть, емерли...
А я живу. А я пишу.
А я дивлюся на небо,
А я надихаюсь спішу
за вермахів і за себе.
А я, астання у кліну,
до сонця серцем ліну,
й співаю вірш про чужину,
як пісню журавлину.

29-го березня 1993 року
Міннеаполіс, ЗСА

У ВАШІНГТОНІ ПРЕЗИДЕНТ Билл Клінтон розпочав гострі критику республіканських сенаторів за те, що гальмують прийняття його плану на суму 19.5 млрд. дол. для створення нових місць праці та стимулювання економіки взагалі. Шобор надати цьому величезній вагомості, він використав нагоду величезних відвідин підписан на травніах Білого Дому, де вони, як і кожного року, заходилися шукати крашанок, аказуючи на дітей, підписан, що через гальмування прийняття його плану республіканськими сенаторами ця дітвора стала «закладниками», маючи на думці загальне шепелення дітей.

Щодо самого звичаю писати писанки, то в Надніпр'янській Україні він був дуже розвинений, зібрано було у Київському Музеї колекцію, яка нараховувала понад (7000) писанок, досконалих не збереглося ні однієї, так твердять дані. Ворожа рука, як могла так нищила всімисним способом дорожності культури нашого народу. У західних областях на Гуцульщині це пишуться виступають вогню величезні писанки, що мають яскравіше. Як вони традицій писанки в Закарпатській Україні, вони поступаються перед писанками Гуцульщини і наближаються до Лемківських писанок, на Лемківщині писанки пишуться у двох кольорах, або в трьох. Є дуже багато легенд про постання писанок і крашанок у зв'язку з приходом християнства, наприклад, «Жиди кидали камінцями на апостолів, а з них ставали крашанки, або кляли на стіл білі, а вони в тій хвилині ставали колоратом, докозуючи присутність Ісуса Христа».

Сьогодні українські писанки опанували Америку та весь світ, від Атлантичного до Тихого океану. Майже вся американська преса говорить про українські писанки і писанки писанки поміщує на своїх сторінках пояснення до українських писанок, американські музеї старяться придбати і зберігати у своїх музеях для прикраси українські писанки.

Писанка, за народним вивченням, має чарівну силу. Писанки дарують, вітають із Святим Близьким і знайомим, як виступає померлим на молитви, вони охороняють будівлі від громиць і пожеж, мають узагалі силу. Найважливішим і найулюбленішим святом на Україні є Великдень. Це свято привносить українцям весняний чар, привносить воскресіння думок, планів, воно глибоко пов'язане з Воскресінням Ісусом і відповідає світлодіоду українця, для якого найхарактернішою рисою є віра в перемогу Божої Правди.

Любарт Лішнський

ТРИ УДАРИ ВЕЛИКОДНОГО ПОДЗВІННЯ

незнайомих, словами древних, бож прозвучали вперше вони, коли Христос Воскрес.

Про це нам постійно нагадували своїм мовчанням пасхальні дзвони, срібні вербички палки і писанки. Колишніми нами носили ті повосні колоски тико майже пошепки давали нам перші і мало не єдині науки Христові віри ті кохані феї-наші бабуні, котрі були теплим, добрим оберегом наших постріпелених війною і страхом вивозити дитини душі. Недалоко від цього вихорювали воли в першу чергу для нас — своїх вояків, що входили в жорстокий повосний світ, урочища і Різдва Свята. Тільки тоді, коли воли, наші кохані тико-тико пішли у засвіти так само тихо, як нас вивозили нам спали за ними пішли з світ урочища. Все було ніби так, як вони нас вчили, але тамси-ни виворювання чару урочищестей знали тільки вони. Далі добрі і телі руки вели нас до першої Сповіді, аби з цих рук

пердали у руки воїнів духовного руху опору, людей, що не піддалися зречення і не склади до ніг окупанта своєї душі-пастерської зброї, якою було лише слово, слово Боже.

Моя поклянка не давала прикрити своїм нареченням перед головними вітаннями. Не для нас були урочища орнати серед палаючих свіч. Сповідали нас, християн і провадили в останню дорогу не в стінах храмів загнаних рукою сатани, а в храмах нам бачили підняти хата. Тут удалими нам всі сакраменти тихі та непомітні люди, в очках яких неагасимо горіли вогні віри, надії і любови. Добро стрілоує з уст. о. Байрака і і своїм християнським світлом лікувало знервено в розпуч, а часом до краю озлоблених розпучаних душі. Кілька поколінь лавів їх будуть пам'ятати і згадувати у своїх молитвах та незначній людині і сотні тих, що пішли у «літнєє сяйво» аби довести роки до добровільного вибору «пасті велмеді».

Велика П'ятниця — люди в цей день нічого не їдять аж до вночі Пашанців з літати на середину церкви. В цей день дзвони не дзвонять, а замість дзвонів, дзвонів, «виплеску» дерев'яними або дерев'яними колоколами, оповіщаючи про Службу Божу, про момент вночі Пашанців, діти виступають румунськими капталіями. Після вночі Пашанців, діти повертаються додому, їдять пісний обід згордо. В цей день не можна нічого робити, лише пекти паски і сідати калусту, не можна танцювати ні співати — гріх.

Велика Субота. У цей день красять крашанки, на Київщині «галляють галушки», а в Карпатах, «спливають слив'янки». За народним вивченням крашанки готуються в суботу, бо з п'ятниці сонце поспіває, а з суботи починається новий рік. Різні кольори виласили трава — красить 13, бо тут 12 апостолів і Христос. Найбільше готують червоних крашанок, не годяться робити черних, бо вони нагадують про «дукаво» — Перше фарбування яйця зберігають, воно має лікувальну силу.

Звичай у нас робити писанки та крашанки походять ще з перехристиянських часів, при розкопках Кривушанського майдану, археолог Уварів знайшов глиняні яйця. Такі яйця знайшли у 1908 році і Хвояко у розкопках на Пташанщині, вони їх підписують до трішнішньої культури (5000 років) до Х. Христа.

Найстаріший орнамент на писанках зберігається ще в доі. В переразю геометричний трикутник, спіраль, кола, сорокопиків, сорок гілок — все це знаки різних ритуалів або священних чисел, як сорок святих, сорок днів пошуку і йшли.

У наш час в орнаментах писанок шукують не тільки історичного змісту, а мистецтва. Тепер, при традиційних, зустрічах на писанках нові, мистецькі досконалиші орнаментами, що поєднуються на геометричних, рослинних, антропологічних та побутових, або траплях, грецьких, християнських, безкошечних, або історичних та самобутньо-визначених орнаментах, ажиться багато фантазії, що є найважливішою тематикою до писання писанок.

Ліна Андрійско-Данчук

ВЕЛИКДЕНЬ

Чистий Страсний Четвер або Живий Страсний Тиждень.

Усі роботи мають бути закінчені до четверга. У «Живий Четвер» люди йдуть увечері на «страсти» і приносять додому запалену свічку, яку перекладають на наступні дні. П'ятниця, це день, коли писанки зберігають в безпечності і зберігають із священною волею під колосами. Страсний Четвер зв'язаний із культом предків і повір'ям, що тоді їх душі приходять на відвіду до церкви. Це день весняного очищення — існує повір'я в народі, що то скупастися до сідх сонця, поки воно дітей не кулає, то буде здоровий протоміт цілого року. В Чистий Четвер стрижуть дітей, щоб волосся не лізло та щоб голова не боліла. «Страсною» свічкою виваливали хрест на воротах і в хаті на сволоку — це охорона від всякого злодія. Колись давні українці, зазивали порою в цей день і пригостовили його з хреном, тому що цей Чистий Четвер, то й м'ясо буде чисте і ніщо в ньому не заведеться. Про хрін існує легенда, що колись хрін узагалі отруйною рослиною і жиди хотіли отруїти Ісуса Христа, давши Спасителя, він і, а потім поблагословив його і зівів христіанам його їсти. Тому ми не святкуємо паски без хріну — це їмо на Великдень м'яса без хріну. Хрін має бути обов'язково, щоб закріпити здоров'я і міцним бути шийний хр., — з медичного боку, дійсно, хрін допомагає травленню і виділенню жовчі і є загальну дуже корисним.

Руданський писав:

Нестує люди у ночовках додому свячено,
— Яйця, паски і кобаску
В поросі печені...
І поросі, як підписок
Та й ще й з хреном в роті...

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ З ГОРДИСТЮ ПРЕДСТАВЛЯЄ СВОЙОМУ ЧЛЕНСТВУ ТА УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ НАЙКРАЩИХ ДІЯЧІВ-ОРГАНІЗАТОРІВ, ЯКІ У 1992 РОЦІ ПРИЄДНАЛИ 1293 НОВИХ ЧЛЕНІВ ЗАБЕЗПЕЧУЮЧИ ЇХ НА ЗАГАЛЬНУ СУМУ 10,115,700 ДОЛ. ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ ҐРАТУЮЄ ТА ЩИРОСЕРДЕЧНО ДЯКУЄ ЇМ ЗА ЇХНІЙ ТРУД. ЩАСТИ ВАМ БОЖЕ, ДОРОГІ СОЮЗОВЦІ І В ЦЬОМУ 1993 РОЦІ!

ГОЛОВИ ОКРУГ, ЯКИХ ВІДДІЛИ ВИКОНАЛИ КВОТУ ПРИЄДНАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ НА 75 І БІЛЬШЕ ВІДСТОКІВ

Степан Гавриш
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

Тимко Бутрей
ВІЛКС БЕРІ — 114%

Володимир Гетьманецький
БОСТОН — 90%

Володимир Василенко
НЬО ГЕЙВЕН — 87%

Роман Пинчук
НЬОАРК — 80%

Тетяна Мороз
МОНТРЕАЛЬ — 78%

Павло Олексенко
ЧІКАГО — 77%

ВІДДІЛИ ОКРУГІ
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ
ПРИЄДНАЛИ
НАЙБІЛЬШЕ ЧИСЛО —
157 НОВИХ ЧЛЕНІВ

ЧЛЕНИ „КЛЮБУ
ЗАСЛУЖЕНИХ
СОЮЗОВЦІВ“, ЯКІ У
1992 РОЦІ ПРИЄДНАЛИ
25 ДО 49 НОВИХ ЧЛЕНІВ

Леон Гардінк
ВУНСАКЕТ — 75%

496 М. Пилип'як — 38

17 Я. Біленький — 35

83 С. Гавриш — 35

231 В. Пастушок — 26

164 Т. Бутрей — 25

ЧЛЕНИ „КЛЮБУ
БУДІВНИЧИХ
УН СОЮЗУ“, ЯКІ У
1992 РОЦІ ПРИЄДНАЛИ
10 ДО 24 НОВИХ ЧЛЕНІВ

434 Олександра Долгиницка — 34

388 А. Маринко — 23

172 Л. Старух — 21

22 Гелен О. Скотт — 17

174 А. Словарчук — 17

238 Анна Ремик — 16

155 Я. Зайвиський — 16

214 О. Колодій — 15

217 С. Приймак — 15

399 Р. Припхан — 14

63 М. Турко — 14

496 М. Кігачук — 13

170 В. Білик — 11

271 І. Чопко — 11

16 Проф. В. Лучук — 11

206 В. Гардінк — 10

146 Г. Корб'як — 10

173 П. Щерба — 10

ЧЛЕНИ „КЛЮБУ
ВІДДАНИХ
СОЮЗОВЦІВ“ ЯКІ У
1992 РОЦІ ПРИЄДНАЛИ
5 ДО 9 НОВИХ ЧЛЕНІВ

269 Христина Гербен — 9

47 Анна Гярас — 9

360 О. Гаврилук — 9

32 В. Яш — 8

287 Данута Ясинська — 8

385 М. Крамарчук — 8

133 Я. Лєсєв — 8

348 Марія Макар — 8

37 Ольга Осередчук — 8

254 В. Романюк — 8

59 Т. Слипівський — 8

184 Варка Барчинська — 7

242 Я. Чабан — 7

427 П. Даків — 7

8 Марія Кульчицька — 7

82 Ольга Марущак — 7

200 І. Пригода — 7

458 Д. Пич — 7

281 М. Сірий — 7

285 О. Скібіцький — 7

375 П. Тарнавський — 7

175 Я. Базюк — 6

307 Д. Галонька — 6

259 Юлія Гуглік — 6

88 Стефанія Гаврилук — 6

305 Маргарета Гентшо — 6

120 Е. Матіаш — 6

465 Текла Мороз — 6

125 Гюльрія Пашин — 6

43 Д. Пристай — 6

7 Елен Словік — 6

343 Марія Смерда — 6

102 М. Бобечко — 5

162 Д. Федорчук — 5

194 М. Юзеня — 5

245 М. Мартиненко — 5

39 І. Пиндус — 5

452 Наталія Шуя — 5

ЗНІМОК НЕ ПРИСЛАЛИ

Вік	Організатор	Число Нових членів
379	С. Голіш	15
277	О. Гладун	12
441	Ліліан Заневич	11
432	Ярослава Жорич	11
42	Ю. Котляр	9
161	В. Глазю	8
450	Евстахія Мільнич	8
45	М. Прищук	8
153	І. Данилюк	7
139	П. Пигель	7
236	Сузан Сек	6
266	В. Варшона	6
471	М. Андрухив	5
401	С. Чорний	5
163	Т. Дула	5
12	Е. Гулич	5
489	М. Грегоревич	5
112	Марія Капраль	5
58	Марія Ковалевська	5
94	Галина Татарська	5

НАЙКРАЩІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ В 1992 РОЦІ ПРИЄДНАЛИ 10 АБО БІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ

п.ч.	Вік	Місія	Число нових членів
1.	496	Сетл, Ваш	51
2.	17	Чикаго, Ілл.	36
3.	83	Філадельфія, Па.	35
4.	231	Кемден, Н. Дж.	26
5.	164	Берик, Па.	25
6.	172	Вінніпег, Н. Дж.	24
7.	434	Монтреаль, Квеб.	24
8.	388	Бей Гарбор, Фл.	23
9.	238	Бостон, Масс.	20
10.	22	Чикаго, Ілл.	17
11.	155	Перт Амбой, Н. Дж.	17
12.	174	Дітройт, Мич.	17
13.	214	Ньюарк, Н. Дж.	16
14.	217	Рочестер, Н. Й.	15
15.	379	Чикаго, Ілл.	15

п.ч.	Вік	Місія	Число нових членів
16.	63	Форд Сіті, Па.	14
17.	277	Гартфорд, Конн.	14
18.	399	Чикаго, Ілл.	13
19.	271	Елмхейм, Н. Й.	12
20.	432	Торонто, Онт.	12
21.	16	Спрінг Валл, Н. Й.	11
22.	170	Джерсі Сіті, Н. Дж.	11
23.	287	Джерсі Сіті, Н. Дж.	11
24.	360	Баффало, Н. Й.	11
25.	441	Форт Вільям, Онт.	11
26.	47	Бетлем, Па.	10
27.	146	Дітройт, Мич.	10
28.	173	Вільмінгтон, Дел.	10
29.	206	Вунсакет, Р. Ай.	10

Вступайте
в члени УНС

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Концерт в пам'ять Соломії Крушельницької

Завдяки старанням Відділу Союзу Українок Америки в Огайо, точніше комітету в особах Івани Шкаруді (голова Окружн С'УА Огайо), Нелі Дейчаківської, Дарії Гордиської, Неоніли Вінерської та Дорн Стороженської, в неділю, 28-го березня, в залі парафіи Покрови Пресвятої Богородиці в Пармі, Огайо, відбувся добродійний концерт в пам'ять світової слави співачки Соломії Крушельницької. Внесок прибуток від концерту призначений на Меморіальний Музей Соломії Крушельницької у Львові та на будівельний фонд Українського Музею в Нью Йорку.

Хоч про Соломію Крушельницьку, як про співачку виняткових здібностей, не жаль, і досі далеко не всі знайомі, хоч коротко згадати про співачку. Ще в 1978-79 роках у Києві вийшла двотомна праця "Соломія Крушельницька" — спогади, матеріали і література, автором якої є відомий біограф і письменник Михайло Головащенко. З цієї праці відомо, що Соломія Крушельницька народилася 23-го вересня

1872 року в с. Більвинці на Поділлі (Буцацький повіт) в родині греко-католицького священика Амороса, хоч дитинство її пройшло в селі Біла коло Тернополя. Музика і співи увійшли в життя Соломії, можна сказати, з материнським молоком, бо її мати залюбки співала скрізь — в хаті, на городі, над колосками. Ще будучи дитиною, вона вчилася грати на фортеп'яно, а маючи десять років — виступала в хорі. Руської бесіди в Тернополі, а також в сільському хорі.

Побачивши великий талант Соломії до музики і співу, батько післав її на навчання до Львівської консерваторії, яку вона закінчила з медалью та відзнакою 1893 року. Екзамінаційна комісія записала в дипломі молодий співачки так: "Мас всі дані, щоб стати окрасою навіть першорядної сцени. Обширний склад, дивиний і дуже симпатичний звук її голосу і метицько-справно, освіта музична, високе почуття краси, природа зовнішня, сценічна постава — словом, усі прикмети, якими наділяла її природа, заповіда-

ють їй в артистичному світі найкраще майбутнє". Майбутні роки життя і діяльності цієї вродливої дівчини цілком і повністю підтвердили ці передбачення.

Вже 14-го квітня того ж 1893 року Соломія, маючи лише 21 рік, з великим успіхом дебютує на сцені Львівської опери в ролі Леонори ("Фаворитка" Г. Доницетті), а пізніше виступає в ролі Сантуши ("Сільська честь" П. Маскани).

Могло б здаватися, що її заповітна мрія — стати професійною оперною співачкою — здійснилася. Вона ж — солістка Львівського оперного театру. Що більше треба?

грошей?

Знову треба було батькові вийти в борги. Але і світ не без добрих людей. Завдяки славетній італійській співачці Джеймлі Белінччю, яка тоді перебувала у Львові і яка сказала, що Соломія зможе безкоштовно замінити в домі її батьку у Милані, а також завдяки багатій англії Алексадрі, якій дуже сподобався голос Соломії, співачка добилася свого — вона виїхала до Милану вчитися співу в прославленого професора Крепі, а сценічну майстерність і міміку опанувала під керівництвом професора Конті.

Одним словом, Соломія добилася свого — дійшла до висот, про які тільки може мріяти співачка. Впродовж свого життя вона провела десятки оперних партій, виступала в найкращих театрах та концертних залах не тільки Італії, але також Франції, Німеччини, Польщі, Росії, Єспанії, Португалії, Єгипту, Америки та інших країн. З нею залюбки бажали співати і виконувати свої ролі такі світової слави співачки, як Еміліо Карузо, Марія Баттіні, Тітта Руффо, Федір Шаляпін та інші. Деякі композитори навіть споконували опери зверталися до неї з проханням виконати ролі головних героїнь опери. Кращим прикладом для підтвердження цього був випадок, який стався зі славетним італійським композитором Джакомо Пуччіні.

Лютий 1904 року був одним з найважливіх у житті Пуччіні. Поставлену на сцені сплановано на ший світ мільйонного театру "Ла Скала" оперу "Чіо-Чіо-сан" була публіка висвітлювала. Триомфальні успіхи композитора протягом багатьох років, починаючи від "Вілісії" і кінчаючи "Тоскою", швидко стали забути. Це був важкий удар для композитора. Тоді Пуччіні знову взявся за пера і оперу "Чіо-Чіо-сан". Хоч опера зданна провалу в "Ла Скалі", проте вона мусить жити! І через три місяці опера знову появилася на сцені, але вже не в "Ла Скалі", а в театрі "Гранде" в місті Брешиї. На цей раз у головній ролі мадам Батерфлі виступила вже не попередня співачка, а молода красуня з далекі України Соломія Крушельницька. На цей раз слухачі зустріли оперу з піднесенням, яке в міру розвитку дії перетворилося в загальне захоплення. А коли Крушельницька закін-

ла співати знамениту арію Чіо-Чіо-сан, у залі знявся буря оплесків. Пуччіні не міг стримати сліз захоплення і вдячності. Повернувшись додому, він усією повнотою почуттів підписав свій портрет — "Найпрекрасніший і найчарівніший Батерфлі". Джакомо Пуччіні, 1904" і на другий день відніс портрет Крушельницької. (Цей портрет пізніше завжди стояв на фортеп'яно в її домі).

Про "матнітність" імені Соломії Крушельницької свідчить також випадок у Польщі. Наприкінці 1900 року Варшава відзначала своєрідний ювілей — 500-ту виставу опери С. Монюшкі "Галька". Ця опера перетворилася на свято польської культури. І ось, не зважаючи на те, що Польща мала немало своїх добрих співачок, а також на те, що поляки ніколи не мали великої симпатії до українців, проте для виконання головної партії в опері "Галька" було запрошено українку Соломію Крушельницьку. Опера пройшла триумфально і здобула широкі розголос у пресі Польщі. В чому справа? А в тому, — згадує польський письменник і перекладач Габріель Карський, — Кру-

шельницька була феноменальною співачкою, яка крім виняткового голосу, поставленого найкращим італійським методом, мала також великий драматичний талант".

"Як жінка, — пише аргентинський піаніст і музикознавець Йозефіна Кано де Пуччіні, — Соломія Крушельницька була надзвичайно вродливою, елегантною, з вишуканими манерами і разом з тим — безпретензійною, щирою, сердечною і доброзичливою. Вона однократно ставилася до людей будь-якого соціального стану, чим викликала до себе прихильність, повагу та симпатії всіх, хто її оточував".

І дуже правдоподібно, що саме завдяки своїм феноменальним прикметам, як співачки, артистки і людини, Крушельницька зарекомендувала себе в Аргентині, де вона в день відзначення 100-річчя державної незалежності Аргентини 25-го травня 1910 року, в білому убранні та з аргентинським прапором в руках, в супроводі оркестру та хорі урочисто проспівала аргентинський національний гімн в Буенос-Айресі.

Такою була Соломія Крушельницька. Свій концертний репертуар вона за-

вжди закінчувала українськими піснями, чим самим впроваджувала українську музику на сцени найкращих театрів світу. Своєю надзвичайним талантом вона принесла славу українському народові.

Після смерті свого чоловіка в 1939 році — італійського адвоката Чезаре Річчоні, який був також послаником міста Віареджо, Соломія Крушельницька, видно, тужачи за рідною батьківщиною (дітей вона не мала) залишилася розкішною вилу "Соломія" на узбережжі блакитно-зеленого Тираського моря (та відома і досі так називається). Соломія ще того ж року покинула гостинну Італію і виїхала до рідної Галичини. Прибувши до Львова, вона поселилася у власному будинку на вул. Крашевського, 4. 32, де проживали її діти сестри Марія Дроздовська та Осипа Бандирська. У Львові вона працювала спочатку педагогом Львівської державної консерваторії ім. Миколи Лисенка, яку вона так блискуче закінчила 51 рік перед тим, а в 1952 році, коли їй було 80 років, вища атестаційна комісія міністерства вищої освіти СССР

(Закінчення на стор. 6)

У неділю, 7-го березня, під патронатом Шкільної Ради при відділі КУК у Торонто, відбувся концерт шкільної молоді на пошану Тараса Шевченка.

Голова Шкільної Ради Любо Зараска, відкриваючи імпрезу, тепло привітала присутніх та висловила подяку всім учителям, які приготували дітей до виступу, а також особам, які скоординували цей концерт: дир. Зінаїди Масовської, вчителів Олександрів Ковалюк та Анні Дрогобицької.

Після слова інженера Ярослава Соколика, голови торонтоїської філії КУК, Л. Зараска звернулася до батьків, дідуся та бабусь, дякуючи їм, що зуміли навчити своїх дітей і внуків любові до рідного. Приготовлюючись до концерту, діти мали нагоду пізнати красу та глибину слів нашого великого поета Т. Шевченка. Вона підкреслила, що вірші нашого генія в устах дітей і молоді мають особливу силу. Молоді диригенти Євгенія Жигота — учениця II класу школи ім. Лесі Українки та Юрій Когут — учень II класу Свято-Миколаївської школи, на основі монтажу з творів Шевченка, Р. Завадовича і М. Кінашевич, мали можливість дати присутнім дітям відпущати і розуміння творчості Великого Кобзаря.

Дуже примемним моментом під час концерту був виступ хору „Виночок“ школи УНО-Захід. Можна ствердити, що диригент Іра Дрогобицька докладала багато зусиль до чудового виконання пісень. Вона, як директор школи, не тільки проводить навчання, але і плає українську культуру в школі. При виконанні хором чотирьох відомих українських творів, що діти добре опанували, технічні методи співу та

Концерт на пошану Т. Шевченка

Талановита диригентка хору „Виночок“ Іра Дрогобицька.

На сцені — хор „Рідної Школи“ „Виночок“. Відкриває свято голова Шкільної Ради Любо Зараска.

правильне дихання. Треба також погратувати Ірі Дрогобицькій за її композиторську працю і музичний талант. Хор заохоченням відспівав пісні „Слава Кобзареві“, „За сонцем хмаронька пливе“, „Калина“, „Сонце заходить“, „Ми діти козацького роду“. Були також сольні виступи уч-

нів цієї школи Наталі Чумах, Наталі Сосяк та Ані Шурко. Такий хор з молодельними солістами рідко бачимо.

Можна було подивитися виступ групи бандуристів під керівництвом Віктора Мішалова, який зміло підготував учнів до виступу.

Пісні, які виконали юні бандуристи: „Думи мої“, „Берегечко“, „По діброві вітер віє“, „Перебіда“.

Добре були підготовані декламувачі, які діти виконали з дискусією та чуттям. Їх виконали окремі учні майже з усіх шкіл Торонто: Маріола Мерко, Іванна Домарад, Марта Гравіна, Наталя Сосяк, Ігор Батрух, А. Кривонос, С. Петришин, Івас Цапівський, Катрус Петришин, Юлія Креховська, Роман Гурський, Тамара Татарин, Таїса Мейсон, Христия Груненко

та Ірина Чапля. Успішно виступив хор „Поліфонія“ під керівництвом Христини Гарасовської-Шенчук. Були виконали діти пісні „Бандуристе, орле синій“ та „О, села до села“.

А на закінчення обидва хори разом з усіма присутніми відспівали „Заповіт“.

Цього вечора концерт мав великий успіх завдяки добрій підготовці, а також завдяки голові Шкільної Ради Любо Зарасці, яка завжди знаходить час на шкільні імпрези та з повною домогою в їх організації. Присутні були захоплені виступами дітей і нагородили їх різними подарунками. Ми можемо гордитися нашою молоддю, що, живучи серед чужого доклядів, виявляє своє українське походження.

Марта Трофим-Тарновецька

ОТЕЦЬ-ПАРОХ

села Вороблєвичі, пов. Дрогобиць,

просить кошти на будівництво церкви, яка жила в Америці і Канаді про жертву на будівництво нової КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ, бо стара дерев'яна не може вмістити всіх членів, а муровану велику церкву, збудовану графом Тарнавським в 1775 році для греко-католиків зайняли православні.

АДРЕСА ПАРОХА

Львівська обл.

м. Дрогобиць, вул. Миру 7/2 кв. 18

Україна

о. Ціхоцький Іван

Товариство Приятелів Генерального Консульства України в Чикаго, Ілл. „КЛЮБ 500“

має шану запросити вас на

БАЛЬ БЕНЕФІС

прибутку, якого призначений на
Фонд Генерального Консульства України
в Чикаго, Ілл.

Почесні гості:

Посол України у ЗСА, дост.
ОЛЕГ БІЛОРУС
з дружиною ЛАРИСОЮ

Субота, 10-го травня, 1993 р. о год. 7-й веч.

Український Культурний Осередок

2247 W. Chicago Ave. Chicago, Ill.

Стриг вечірній

В справі інформації і зголошення просимо звертатися до наступних осіб:

М. Ожга тел.: (708) 983-8693

або

Н. Павлюк тел.: (708) 527-0178

В суботу, 20-го березня, Єпископ Василь Лостенко, благословива добування і перебування приміщення кредитівки в Йонкерсі у супроводі адміністратора і співробітника о. Ігоря Міжова і о. Ігоря Стеця. З цієї нагоди Владика виготовив слово та слав поблажання. Присутніх було понад 100 членів кредитівки, які віддали можливість оглянути приміщення, перебування якого провадив Роман Глушко.

Після благословення нових приміщень присутні переїхали до великої зали Дому СУМ на Зав'язальні річні загальні збори кредитівки.

Згідно зі статуту фінансових кредитивних кооперативів загальні збори відкрив голова дирекції Лев Футала та привітав Владика Лостенка, о. І. Стеця, заступників голови Ради Центральних українських кредитивних кооперативів Америки, а також президента федеральної кредитивної кооперативної „Самоміч“ з Нью-Йорку д-ра Богдана Кекіша, а з ним приїхали скарбник-управитель м-р Ярослав Оберніш та ін. Любомир Зілик, а федеральну кредитивну кооперативу „Самоміч“ з Пасейку представляли голова дирекції Ярослав Федун і Петро Добросок. Українську православну кредитивку з Нью-Йорку представлявав заступник голови дирекції адвокат Валентин Полішко.

Голова дирекції Л. Футала ствердив правильність зборів і відкрив запропонований порядок наради, який присутні прийняли.

Встановив з місця вшанування пам'яті 12-ох померлих членів, які торік відійшли з наших рядів.

Молитву промовив Владика Василь Лостенко.

Наталя Немержичка, секретар дирекції, відчитала протокол з попередніх загальних зборів, які присутні прийняли.

Повідомлення почав голова дирекції Лев Футала, який вказав на дальший ріст кредитивки у 1992 році. Наші активи дійшли до суми \$922,812.08 дол. себто ми зросли на \$1,873,368.00 дол., а в членстві — на 87 членів. За сукупно — громадські шість ми виплатили 47,613.00 дол. Подякою Владика, отримав української католицької церкви св. Михайла та всім членам дирекції, комісії, працівникам та членству за підтримку і довіру голова закінчив свій виступ.

Наступним знімався скарбник-управитель Ігор Міжов. Він ствердив, що минулий рік був роком успішним з точки зору прибутку і загальної зросту. Наша балансова сума виросла на \$922,812.00 дол. Це на 9.5% більше, ніж у 1991 році. Обсягності у 1992 році зросли на 6.7%.

Капіталізація нашої кооперативної зросла на 1,897,714.00 дол. або на 24%, що було найвищою за всіх часів існування кооперативу.

За кредитивну комісію знімався голова Богдан Вітолюк. Кредитивна комісія затвердила 239 позичок на загальну суму \$2,265,578.21 дол. За 29 років діяльності нашої кооперативної кредитивної комісії затвердила 4,712 позичок на суму \$5,507,256.84 дол.

За інформаційну комісію знімався голова Богдан Вітолюк. Він сказав, що торік комісія відбула чотири заходи, на яких завжди був

Загальні збори кредитівки СУМА в Йонкерсі

Президиальний стіл зборів. Зліва Л. Футала.

(Світлана Я. Кулинич).

присутній голова дирекції Л. Футала. Видано стіни календарі на 1993 рік. Доповіди були поміщені в щоденниках „Свобода“, „Америка“, в тиждень „Национальній Трибуна“, „Світ“, „Вісник ООС“, в щомісячному журналі „Крилаті“, а найчастіше у „Вісник“ української католицької церкви св. Михайла в Йонкерсі і у спільних оголошеннях, що їх вміщує ЦУКА.

Видано „Записки для членів“, який кожний член може вивчитися і без свого підпису вкласти до закритої скриньки.

За контрольну комісію знімався Л. Футала. Міжов. У звітному році відбулася федеральна контрольна комісія, після якої ми знову можемо ухвалити моральні позички, бо попередньо, з огляду на відсоткову велику позичку на моральні ми були дещо обмежені з їхнім удоволенням.

Фірма Certified Public Accountants, Tierman, Bernstein & Pincuk систематично проводила контроль на

шій кредитівки. Висліді контролю виказують, що наша кредитивка стоїть на здоровому фінансовому ґрунті та добре веде справу.

Висловлено признання і подяку дирекції, комісії та працівникам за їхній вклад праці для дальшого розвитку кредитивки.

Після звітів відбулася коротка дискусія над ними, а відтак на внесок контрольної комісії прийнято звіт відомо.

Номінаційна комісія, яка працювала в такому складі: м-р Святослав Н. Коциба, голова, м-р Оксана Дула й інж. Андрій Горбачевський, запропонувала, щоб до дирекції перевибрати Олександра Шур, Богдана Ковалюка і Любомира Шур, а до кредитивної комісії Ігоря Макаренка і інших внесків не було.

До інформаційної комісії переобрано Богдана Вітолюка, м-ра Володимира Міхулу, Тересу Канітулу, Михайла Барну, інж. Петра Дулу й інж. Андрія Горбачевського.

Привітання склали д-р Богдан Кекіш від Центральної української кредитивної кооперативної Америки, м-р Ярослав Оберніш від федеральної кредитивної кооперативної „Самоміч“ з Нью-Йорку, м-р Ярослав Федун від федеральної кредитивної кооперативної „Самоміч“ в Пасейку, адвокат Валентин Полішко від української православної федеральної кредитивної кооперативної з Нью-Йорку.

На закінчення Владика Лостенко промовив молитву та поблагословив перебірку, яку підготувала адміністрація Дому СУМ в Йонкерсі.

Дирекцію обрано в такому складі: Лев Футала — голова, Володимир Коцибський — голова, Богдан Ковалюк — заступник голови, Ігор Макаренко — скарбник-управитель, Ярослав Кішко — заступник скарбника, Наталя Немержичка — секретар, Роман Глушко, Олександр Шур і Любомир Шур — члени.

С. К.

Наукове Товариство ім. Шевченка в Нью-Йорку

запрошує членів й українське громадянство на

ДОПОВІДЬ ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВИ І ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

яку виготовить

РОМАН ШПОРТЮК,

професор історії України,

Гарвардський університет,

що відбувається

в суботу, 24-го квітня 1993 р. о год. 5-й вечора

в домі НТШ, при 63 Четвертій Авеню

між 9 і 10 вулицями, в Нью-Йорку

УПРАВА НТШ

ПРОГРАМА

Третій Крайовий Конвенції
Української Американської
Координаційної Ради

1-2 травня 1993 року

на оселі „Сюзівка“ в Керконсоні, Н. Я.

П'ятниця, 30-го квітня

Год. 8:00 — 10:00 веч. — Реєстрація учасників

Субота, 1-го травня

Год. 8:00 — 10:00 ран. — Продовження реєстрації

Год. 9:00 ран. —

1 Відкриття Конвенції — голова

УАКР Ради Уляна Дічук

2 Вибір Президії Конвенції

3 Схвалення порядку наради

4 Затвердження існуючих з добір нових членів наступних комісій: Верифікаційної, Номінаційної, Статусової і Резолюційної

5 Прочитання протоколу з попередньої Конвенції і прийняття

6 Звіт членів Президії УАКР Ради і запити до звітів

Полуденок: слово Андрія Шевченка

Панель п. н. „Україна ім.“ участь беруть: проф. Леонід Дудницький, Сатен Федоренко, Юлія Савицька і Е. Іванчик

8 Звіт Верифікаційної комісії

9 Продовження запитів і дискусія над звітами

10 Звіт Контрольної комісії і ухвалення абсолютної уступальної Екзекутивної

Год. 6:00 веч. 11 Наряди комісії і приготування до бенкету

Год. 7:30 12 Бенкет з мистецькою програмою, промовою владими Ігор Южовський

Год. 10:00 13 Продовження наради комісії

Неділя, 2-го травня

Год. 9:00 ран. 14 Звіти комісії Статусової і Резолюційної і прийняття

15 Звіт Номінаційної комісії і вибір керівних органів УАКР Ради

16 Вільні внески і пропозиції

Год. 1:30 по пол. 17 Закриття Конвенції

За Екзекутиву УАКР Ради

д-р Роман Барановський

секретар

Уляна Дічук

голова

КОМПЛЕКС ПАМ'ЯТНИКА ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ У ЛЬВОВІ ПОТРЕБУЄ ФІНАНСОВОЇ ДОПОМОГИ НА ЙОГО ВІКНИЧЕННЯ.

УКРАЇНЦІ, СТАВЛЯЙТЕ ЙОГО ФУНДАТОРАМИ.

Ваші імена і прозвища будуть поміщені на одній з ПРОГРАМЯТИХ ТАБЛИЦЬ біля монументальної ХИЛИ НАЦІОНАЛЬНОГО ВІДРОДЖЕННЯ в такому порядку:

ПОЧЕСНІ ФУНДАТОРИ — \$2,000, МЕЦЕНАТИ — \$1,000, ПАТРОНИ — \$500, ДОБРОДІІ — \$250, СПОНСОРІ — \$100

ЦЕ БУДЕ ТРИВАЛА ПАМ'ЯТКА ПРО ВАС НА УКРАЇНІ.

Всі жертви одержать коштів цього посвідчення для податкових шлей. Дорозочані жертвувати на пам'ятник можуть додатково повернути ПІДПИСАТИ свою категорію на ПРОГРАМЯТИХ ТАБЛИЦІ.

Всі ПРОГРАМЯТИХ ТАБЛИЦЬ будуть інсторовані під час СВЯТОНОГО ВІДКРИТТЯ комплексу пам'ятника.

Листи з пожертвами просямо присилати на:

UKRAINIAN COMMITTEE

For Taras Shevchenko Monument in Lviv

2150 Bloor Street W. Suite 96-A

Toronto, Ontario, Canada M6S 1M5

Чекі просямо виписувати на:

T. SHEVCHENKO MONUMENT IN LVIV

ВСІМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ НАША ШИРА ДЯКА.

Торонто-Нью-Йорк, березень 1993.

ЗА УКРАЇНСЬКИЙ ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ

БУДОВИ ПАМ'ЯТНИКА ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ

У ЛЬВОВІ:

д-р Василь Іванюк, голова

Тел. (416) 239-4407

Факс: (416) 239-1526

Роман Гриница, скарбник

Тел. (416) 766-1117

о Василь Цимбалістий,

ЧСВВ, секретар. Тел. (416) 742-1632

Валентина Родак, секретар

Тел. (416) 255-8604

ЖЕРТВУЙМО НА УКРАЇНСЬКІ АМБАСАДИ

Фундація Піддержки

Дипломатичних Представництв України

просить

вислати чеки на Фонд Українських Амбурад до існуючих вже локальних громадських Комітетів, або до бюро головного скарбника на нижчеподану адресу:

Foundation in Support of Diplomatic Missions of Ukraine, Inc.

209 B Grand Ave.

Rutherford, N. J. 07070

Tel.: (201) 939-6305.

Чекі виписувати: „Ukrainian Embassy Fund“.

Fax: (201) 939-6305

В Нью-Йорку до кредитівки „Самоміч“ при Другій Авеню під контом ч. 17861-00.

Побажання

К. І. Росоллі

Найсердечніші і найщиріші побажання складаємо нашим дорогим родичам Катерині та Ярославові Росоллам з нагоди їх золотого ювілею подружжя та бажаємо їм шостої здоров'я дочекаати діамантового.

Ваші коханці все Вас мама — Катерина Росола, старша дитина — Марія та Василь Панчак, Оля і Алекс Горячун, Степан та Іван Савицький, Ірина і Марія Ванко, Івас і Мелан Росола, Дарія Ярославська, Марта і Петро Штомліна, Івасюк Ксенія і Данило Захарчук, Наталя і Стефан Фірко, Олександр Гірчун, Івас, Роман і Андрій Савицький, Адам і Андрій Ванко, Микс і Марієл Росола, правнучка Софія Захарчук.

НЕВІДОМИ ДОСИ масового поховання людей, яких страсти релігійні Садлама Гусейна, знайдені в лавках Курдистану, твердять іракська опозиція. Згідно з розповіддю опозиції у Лондоні загинуло іракського національного конгресу, ця організація має відомості братських могил покласти міста Ербіля, де поховани не менш як 1,500 страчених — військовополонених і цивільних осіб. Лікарі прийшли до висновку, що всі поховані — від двох до трьох років. Агентство Ройтерс, яке повідомило про це відкриття, підкреслює, що це заяви незрозуміли, чи буде відомі передачі засобом масової інформації. Багато же неозорозово обнуванували у порушенні прав людини і знищенні десятків тисяч курдів у кінці 1980-их років.

EUROSLAVIC EMPORIUM
86 Ridgedale Avenue, Cedar Knolls, NJ
(201) 540-1888
Запрошуємо Вас завітати
Виробувати Європейського Виробу
Кобас, Кабаноші, Шинкові,
Бабки, Печива і Цукерки
Вареники і Голубці
Вудженні Риб
Також великий вибір українських фільмів,
музичних касеток, писанок, кераміки,
вишивок і ниток до вишивання,
та української преси.
Години: В тиждень 10 до 6
субота - 9 до 4

Українська фірма "ОКСАНА"
1111 East Elizabeth Ave., Linden, NJ 07036
Пропонує:
АБСОЛЮТНО НОВИЙ СПОСІБ
доставлення пакунків до України
СУПЕР-ЕКСПРЕС
3 - 6 робочих днів.
"Суперекспрес" устаткований з 5-го лютого 1993 року.
Також, "ОКСАНА" пропонує:
звичайне доставлення літаком
3 - 4 тижні;
доставлення морською дорогою
7 - 12 тижнів.
Телефонуйте за інформацією та новим каталогами.
(908) 925 - 0717

НАСТУПНІ ВІДПРАВЛЕННЯ ПАЧОК: 30 КВІТНЯ І 14 ТРАВНЯ
ШВИДКА ДОСТАВА ПРЯМО В РУКИ ОДЕРЖУВАЧА НА УКРАЇНІ
\$1.65 за фунт і дешевше - 5% знижки для організації
Маємо новий склад в метрополії Нью-Йорку!
201.340.1260
ТрансУкраїна
TransUkraine Shipping Services

В. Чорновіл у Вашингтоні

У четвер, 25-го лютого, в Центрі стратегічних і міжнародних досліджень у Вашингтоні виступав голова Руху Висвас Чорновіл.

Тему виступу В. Чорновіла добре підсумував Збігнєв Бренський, який, представляючи публіци доповідь, заявив: "Присутність цього доповідача тут, в ЦСМД, указує на нову дієвість української політики і дає можливість відкрито говорити про Україну. Це знає "поступу і надії". Збігнєвський підкреслює, що Україна вже пройшла стадію "екстаційної еманіпаци" і тепер має боротися з важкою реальністю переходу до демократії. Він також пригадав про звинувачення в Україні, наводивши прикладу несправжньої нафти зі сторони Росії та порівняв це до "економічної війни". Збігнєвський сильно наголосив на тому, щоб ЗСА розвинули свою окрему політику стосовно України, а не керувалися виключно на допомогу Росії, ігноруючи при цьому шкідливість України. Він визначив також те, що ЗСА не бачать того, що тільки домогаючи України, допомагають Росії. Негативні наслідки допомоги виключно Росії будуть помітними не тільки в Україні, але й у самій Росії. Кінець-кінцем, на думку Збігнєвського, боротьба за чисте визначення Росії післяімперіалістичної Росії в новому світовому порядку закінчиться боротьбою за саму Європу.

Збігнєвський представив В. Чорновіла як, борючись за незалежність України". Голова Руху почав свій виступ з висвітлення подій в Україні після розпаду СРСР. Говорячи про підписання Україною договору в Мінську, про створення Співдружності Незалежних Держав, в наслідок чого був мирний вхід в СРСР. Однак, на думку В. Чорновіла, Росія ніколи не може покласти свою імперську минулого. Там у Верховній Раді сидять колишні комуністи, а СНД — це тільки інша форма колишньої СРСР. Невдачі виступу військових керівників Росії вказують на їхні постійні бажає велич та могутності. Беручи до уваги неспокій Росії, Україна мусить оборонити свої національні інтереси та перемудити свою позицію щодо ядерної війни. Він твердив, що з уваги на існуючу ситуацію, вимоги України стосовно СНД неможливі.

В. Чорновіл підкреслює, що Україна не може собі дозволити тільки на об'єктивні, — сказав Збігнєвський. Захід і далі залишається тільки "спостерігачем" зросту військового шовінізму в Росії. Коли йдеться про Україну, в більшості Захід її ігнорує, незважаючи на те, що вона була ідеальним партнером Заходу. В. Чорновіл кльмакарно говорить про потребу економічної допомоги Заходу для економіки України та знищення ядерної зброї.

На запитання публіки — Збігнєвський і В. Чорновіл — відповіли вичерпно. Коли питали про можливість нормальних відносин між Росією та Україною, то В. Чорновіл відповів, що такі відносини "призної взаємосторонньої" повинні існувати. Збігнєвський додає, що краще було б для обох країн, якби не було СНД і переїхали б конкретні, які договори у справах торгівлі та кордонів.

Щодо можливості вступу України до Північно-Атлантичного Об'єднаного Організації (НАТО), то Збігнєвський уявляє, що це ще заскоро. Росія уважатиме це антіросійським потягненням зі сторони України. Європі і цього приводу ще більше буде відокремити. В. Чорновіл погоджується, що заскоро України вступити до НАТО, але не погоджується з тим, що членство України в НАТО буде важко.

В. Чорновіл додає, що Україна не може собі дозволити тільки на об'єктивні, — сказав Збігнєвський. Захід і далі залишається тільки "спостерігачем" зросту військового шовінізму в Росії. Коли йдеться про Україну, в більшості Захід її ігнорує, незважаючи на те, що вона була ідеальним партнером Заходу. В. Чорновіл кльмакарно говорить про потребу економічної допомоги Заходу для економіки України та знищення ядерної зброї.

В. Чорновіл додає, що Україна не може собі дозволити тільки на об'єктивні, — сказав Збігнєвський. Захід і далі залишається тільки "спостерігачем" зросту військового шовінізму в Росії. Коли йдеться про Україну, в більшості Захід її ігнорує, незважаючи на те, що вона була ідеальним партнером Заходу. В. Чорновіл кльмакарно говорить про потребу економічної допомоги Заходу для економіки України та знищення ядерної зброї.

В. Чорновіл додає, що Україна не може собі дозволити тільки на об'єктивні, — сказав Збігнєвський. Захід і далі залишається тільки "спостерігачем" зросту військового шовінізму в Росії. Коли йдеться про Україну, в більшості Захід її ігнорує, незважаючи на те, що вона була ідеальним партнером Заходу. В. Чорновіл кльмакарно говорить про потребу економічної допомоги Заходу для економіки України та знищення ядерної зброї.

В. Чорновіл додає, що Україна не може собі дозволити тільки на об'єктивні, — сказав Збігнєвський. Захід і далі залишається тільки "спостерігачем" зросту військового шовінізму в Росії. Коли йдеться про Україну, в більшості Захід її ігнорує, незважаючи на те, що вона була ідеальним партнером Заходу. В. Чорновіл кльмакарно говорить про потребу економічної допомоги Заходу для економіки України та знищення ядерної зброї.

В. Чорновіл додає, що Україна не може собі дозволити тільки на об'єктивні, — сказав Збігнєвський. Захід і далі залишається тільки "спостерігачем" зросту військового шовінізму в Росії. Коли йдеться про Україну, в більшості Захід її ігнорує, незважаючи на те, що вона була ідеальним партнером Заходу. В. Чорновіл кльмакарно говорить про потребу економічної допомоги Заходу для економіки України та знищення ядерної зброї.

хатися як антіросійське потягнення. Він, однак, надіється, що в майбутньому НАТО перетвориться на більш колективний пакт, що включатиме всі країни, навіть Росію.

Коли же запитали про точніші вимоги гарантії для України, то В. Чорновіл підкреслює, що Україна розглядала можливість Росії та Заходу, — є, хоча й неясно, чому це так важко для України, і тому потребує забезпечення у формі гарантії.

На запит про можливість закриття радіостанції, "Свобода" чи "Вільна Європа", В. Чорновіл відповів, що це йому дуже турбує. На його думку, абсолютне задоволення викладати згадані переклади, як хоча в Україні немає цензури, існує, економічна цензура, яка не дозволяє на різноманітні та вільні вимови інформацією.

На запитання, чи може Україна швидко навчитися з того, що тепер відбувається на Балканах, В. Чорновіл відповів, що Росія слухає, що ситуацію в Україні зовсім не можна порівнювати до Югославії, хіба що єдиний Крим — це найбільш російськомовного населення, як говорить про відокремлення, однак навіть це, згідно з доказами, є спробою шукати і злов кордоном Криму. Югославія може бути прикладом тільки того, "що буди-якої ситуації не дає можливості розвитку до кривопролітатів", заявив на закінчення В. Чорновіл.

Бюро УНС

Шевченківське свято в Норт Порті

13-го березня с. р. в релігійно-культурному осередку нашої української громади пенсіонерів святочно і величаво відзначали Великого Кобзаря.

Свято відкрила поетеса Ганна Черняк, культурно-освітній референтка осередку. У своєму вступному слові вона сказала, що сьогодні святуємо не народження ані смерті Шевченка, а його славу і вічність, бо він — наш Пророк, наш Промисел, наш Пророк і наш Батько. Наголосивши на тому, що Шевченко — це не тільки поет, а це великий діяч української культури, Ганна Черняк представила як визначного громадсько-політичного діяча. Д-р М. Воскобилиця зробив доповідь про творчість Шевченка, а також про його роль у формуванні державницької свідомості українського народу. Збігнєвський став на великий бундук, але й впродовж цього часу він був пророком України. Українські стічні маси зумів він перетворити в державницьку думку, бо народ глибоко повірив, що, в своїй хаті своя слава і сила, і воля...

В. Чорновіл додає, що Україна не може собі дозволити тільки на об'єктивні, — сказав Збігнєвський. Захід і далі залишається тільки "спостерігачем" зросту військового шовінізму в Росії. Коли йдеться про Україну, в більшості Захід її ігнорує, незважаючи на те, що вона була ідеальним партнером Заходу. В. Чорновіл кльмакарно говорить про потребу економічної допомоги Заходу для економіки України та знищення ядерної зброї.

В. Чорновіл додає, що Україна не може собі дозволити тільки на об'єктивні, — сказав Збігнєвський. Захід і далі залишається тільки "спостерігачем" зросту військового шовінізму в Росії. Коли йдеться про Україну, в більшості Захід її ігнорує, незважаючи на те, що вона була ідеальним партнером Заходу. В. Чорновіл кльмакарно говорить про потребу економічної допомоги Заходу для економіки України та знищення ядерної зброї.

В. Чорновіл додає, що Україна не може собі дозволити тільки на об'єктивні, — сказав Збігнєвський. Захід і далі залишається тільки "спостерігачем" зросту військового шовінізму в Росії. Коли йдеться про Україну, в більшості Захід її ігнорує, незважаючи на те, що вона була ідеальним партнером Заходу. В. Чорновіл кльмакарно говорить про потребу економічної допомоги Заходу для економіки України та знищення ядерної зброї.

Юрій Логвин: ШИТ ВІЩОГО ОЛЕГА

Історичний комітет для середнього шкільного віку Редактор Галина Гусало Малюков автор Київ, видавничий дитячий літератури "Веселка", 1992, стор. 32. Ціна 0,20 дол. Можна набувати у книгарні Свободи. Мешицький стейт Нью-Джерсі дозволити до ціни 6% податку.

В. Чорновіл додає, що Україна не може собі дозволити тільки на об'єктивні, — сказав Збігнєвський. Захід і далі залишається тільки "спостерігачем" зросту військового шовінізму в Росії. Коли йдеться про Україну, в більшості Захід її ігнорує, незважаючи на те, що вона була ідеальним партнером Заходу. В. Чорновіл кльмакарно говорить про потребу економічної допомоги Заходу для економіки України та знищення ядерної зброї.

В. Чорновіл додає, що Україна не може собі дозволити тільки на об'єктивні, — сказав Збігнєвський. Захід і далі залишається тільки "спостерігачем" зросту військового шовінізму в Росії. Коли йдеться про Україну, в більшості Захід її ігнорує, незважаючи на те, що вона була ідеальним партнером Заходу. В. Чорновіл кльмакарно говорить про потребу економічної допомоги Заходу для економіки України та знищення ядерної зброї.

В. Чорновіл додає, що Україна не може собі дозволити тільки на об'єктивні, — сказав Збігнєвський. Захід і далі залишається тільки "спостерігачем" зросту військового шовінізму в Росії. Коли йдеться про Україну, в більшості Захід її ігнорує, незважаючи на те, що вона була ідеальним партнером Заходу. В. Чорновіл кльмакарно говорить про потребу економічної допомоги Заходу для економіки України та знищення ядерної зброї.

В. Чорновіл додає, що Україна не може собі дозволити тільки на об'єктивні, — сказав Збігнєвський. Захід і далі залишається тільки "спостерігачем" зросту військового шовінізму в Росії. Коли йдеться про Україну, в більшості Захід її ігнорує, незважаючи на те, що вона була ідеальним партнером Заходу. В. Чорновіл кльмакарно говорить про потребу економічної допомоги Заходу для економіки України та знищення ядерної зброї.

На свіжій могилі св. п. С. Нагірної

Рішдують, відходять у Вічність, дає української неписаною еміграції — немов призовники на полях ващої команди. Залишають за собою печаль свого духа і сліди духовних, культурних і матеріальних надбань, розвиваючи героїчний зусиллям, важко безкорисною працею, а понадає усе жертвенністю та відданістю своїй Батьківщині, з лона якої виривав їх жорстокий молюх війни.

До радуть тих помітних постатей, що відійшли у храм Господній, належить постать св. п. Стефані Нагірної, що упокоїлась 5-го лютого 193 року в Миссет, Н.Я., на 95-му році достойного, трудолюбного життя.

Стефанія Чабан-Нагірна народилася 9-го вересня 1898 року в Грималові над Збручем, західній Україні. Народилася в родині вчителів, а її батько працював у Львові, ринковому студію-юлі солдесі в Українському Музичному Інституті ім. М. Лисенка. Коротко читувала в школі ім. Гринченка у Львові, а одружилася з інж. Нагірним, переїхала до Праги, де закінчила Вищий педагогічний Інститут, спеціалізувалася в українській мові і літературі під проводом визначних професорів-науковців, як Л. Біленький, В. Сімович, Володимир Січинський, Маркіян Терлецький та інших. Маючи з природи гарний голос, С. Нагірна поставилася до викладання музики солісткою в чеській Державній Консерваторії в Празі 1930 року. В Празі включилася в діяльність Громади Студентів Української стала членкою Українського Жіночого Союзу, де працювала з видатними тоді часу діячами, як Софія Русова, Зіна Мірош, Катерина Антонович, Лідія Салдовська, Харита Кононенко та ін. Диставши працювати в Празі, завідує двома класами в консерваторії, видає учнівський журнал "Зірка". В 1934 році як делегатка Українського Жіночого Союзу їде до Львова, де виступає на Конгресі в Станіславську, на якому виступила реферат на тему: "Денационалізація українських дітей на еміграції". Св. П. С. Нагірна дописувала теж до журналу "Жінка", що виходив у Львові. Коли поїхала Карпатська Україна, в 1938 році, коли Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перенісши Нагірних запрошено до новоствореної гімназії в Рахові, навчаючи українську мову, літературу, історію. Вона задувала в своїх споминах: "Було моєю великою радістю читати молодих гучників, які так дуже прагнули освіти, що деякі навіть однієї години в школі були їм дні гонимі в один кінець, щоб дістали до української гімназії, або почувати в когось, по четверго на однім ліжку, та заклади сухий хліб, що приносилі з хати". Але цей незабутний етап праці на рідній землі не тривав довго. Після укладу Карпатської України, перен